

2011/832/UE: Decizia Comisiei din 7 decembrie 2011 privind un ghid pentru înregistrarea colectivă la nivelul UE, înregistrarea organizațiilor din țări terțe și înregistrarea globală în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS)

Jurnalul Oficial L 330 , 14/12/2011 p. 0025 - 0038

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) [1], în special articolul 3 și articolul 46 alineatul (4), întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 prevede posibilitatea de a se înregistra în cadrul EMAS pentru organizațiile care au amplasamente multiple în unul sau mai multe state membre sau țări terțe.

(2) Este necesar ca societățile comerciale și alte organizații cu amplasamente situate în diferite state membre sau țări terțe să primească informații suplimentare și orientări cu privire la posibilitățile de a se înregistra în cadrul EMAS.

(3) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 49 din Regulamentul (CE) nr. 1221/2009,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 46 alineatul (4) și pentru a furniza informații suplimentare care să clarifice articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1221/2009, Comisia adoptă prezentul ghid referitor la înregistrarea colectivă la nivelul UE, înregistrarea organizațiilor din țări terțe și înregistrarea colectivă în cadrul EMAS.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 7 decembrie 2011.

Pentru Comisie

Janez Potočnik

Membru al Comisiei

[1] JO L 342, 22.12.2009, p. 1.

ANEXĂ

Ghidul UE referitor la înregistrarea colectivă la nivelul UE, înregistrarea organizațiilor din țări terțe și înregistrarea globală în cadrul EMAS [Regulamentul (CE) nr. 1221/2009]

1. INTRODUCERE

Scopul prezentului document este de a oferi atât orientări cu privire utilizarea Sistemului comunitar de management de mediu și audit (EMAS) de către organizațiile care operează cu filiale și amplasamente în mai multe state membre ale Uniunii Europene și/sau în țări terțe, cât și de a furniza statelor membre, verficatorilor și organizațiilor orientări specifice utile în vederea înregistrării. Prezentul ghid este elaborat în temeiul articolului 46 alineatul (4) din regulamentul EMAS [1] care prevede că "Comisia, în colaborare cu forumul organismelor competente, elaborează un ghid referitor la înregistrarea organizațiilor din afara Comunității" și al articolului 16 alineatul (3) care prevede că "Forumul organismelor competente elaborează orientări destinate să asigure coerența procedurilor de înregistrare a organizațiilor în conformitate cu prezentul regulament, inclusiv a celor de reînnoire a înregistrării și de suspendare și de radiere a înregistrărilor, atât pe teritoriul Comunității, cât și în afara acesteia".

EMAS, instituit în 1993, viza la început anumite amplasamente ale organizațiilor din sectorul industrial și de producție. După prima revizuire în 2001, EMAS II a fost deschis pentru toate organizațiile cu amplasamente multiple (situate într-un stat membru al UE și în SEE, ca mai înainte). EMAS III și-a lărgit sfera, fiind acum aplicabil atât organizațiilor din UE, cât și celor din afara acesteia.

Deschiderea EMAS către țările terțe oferă organizațiilor din toate sectoarele un instrument în vederea atingerii unor niveluri ridicate de performanță de mediu care pot fi recunoscute în mod public de părțile interesate din Comunitatea Europeană.

Statele membre sunt libere să decidă dacă organismele lor naționale competente prevăd înregistrarea organizațiilor din țări terțe, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din regulamentul EMAS.

Înregistrarea

Datorită corelațiilor dintre înregistrarea organizațiilor cu amplasamente multiple în cadrul UE și înregistrarea organizațiilor din afara UE, în realitate pot apărea mai multe situații diferite. Prezentul document oferă orientări generale pentru cazurile cu care se confruntă atât organismele competente și verficatorii de mediu, cât și organizațiile care solicită înregistrarea în cadrul EMAS. Sunt analizate următoarele trei cazuri specifice:

- **cazul nr. 1:** înregistrarea organizațiilor cu amplasamente situate în mai mult de un stat membru al UE (înregistrarea colectivă la nivelul UE);
- **cazul nr. 2:** înregistrarea unică sau colectivă a organizațiilor cu amplasamente situate în țări terțe (înregistrarea organizațiilor din țări terțe); și
- **cazul nr. 3:** înregistrarea organizațiilor cu amplasamente situate atât în statele membre ale UE cât și în țări terțe (înregistrarea globală).

În toate cele trei cazuri, o organizație poate să solicite o înregistrare unică colectivă pentru toate amplasamentele sale sau doar pentru unele dintre acestea, care sunt determinate de organizație.

Notă:

Cazul simplu al unei înregistrării colective naționale în UE nu este tratat în prezentele orientări.

Prezenta orientare abordează aspecte precum:

- identificarea organismului competent;
- acreditarea sau autorizarea verificatorilor de mediu care operează în afara UE;
- coordonarea acestor proceduri la nivelul statelor membre;
- conformarea legală în țările terțe;
- reînnoirea, radierea și suspendarea înregistrărilor colective.

Cerințele aplicabile celor trei situații sunt adeseori asemănătoare, dar utilizarea unor referințe încrucișate între capitole trebuie să se limiteze la minimum, pentru a îmbunătăți lizibilitatea textului. Prin urmare, pot apărea repetiții.

Este important pentru credibilitatea EMAS ca regulamentul să se aplice în mod similar atât pe teritoriul UE, cât și în afara acestuia. În acest sens, trebuie să fie luate în considerare diferențele și dificultățile de punere în aplicare a anumitor elemente specifice ale EMAS, cum ar fi conformarea legală. Organismele competente din statele membre care permit înregistrarea organizațiilor din țări terțe trebuie să adopte proceduri specifice pentru a se asigura echivalența sistemelor EMAS pe teritoriul UE și în afara acestuia. Relațiile istorice, economice și culturale dintre statele membre ale UE și țările terțe pot promova punerea în aplicare a EMAS în țările terțe și la nivel global, constituind o modalitate de facilitare a extinderii EMAS în întreaga lume.

2. TERMINOLOGIE

În sensul prezentului document de orientare, se utilizează următoarea terminologie:

Sediu central înseamnă un organism de management care conduce o organizație cu amplasamente multiple, controlând și coordonând principalele funcții ale acesteia, precum planificarea strategică, comunicarea, aspectele fiscale și juridice, marketingul, finanțele etc.

Centru de management înseamnă un amplasament, diferit de sediul central al organizației cu amplasamente multiple, care este desemnat special în scopul înregistrării în temeiul regulamentului EMAS și la nivelul căruia se asigură controlul și coordonarea sistemului de management de mediu.

Organism competent principal înseamnă organismul competent responsabil cu procedurile de înregistrare colectivă la nivelul UE, de înregistrare a organizațiilor din țări terțe și de înregistrare globală.

Notă:

Articolul 3 alineatul (3) din regulamentul EMAS se referă la determinarea organismului competent (principal).

Determinarea organismului competent principal poate varia în funcție de "cazurile" descrise mai sus, după cum urmează:

- în primul caz (**înregistrarea colectivă la nivelul UE**), organismul competent principal este organismul competent din statul membru în care se află sediul central sau centrul de management al organizației solicitante;
- în cazul **înregistrării organizațiilor din țări terțe și al înregistrării globale**, acesta este organismul competent dintr-un stat membru care prevede înregistrarea organizațiilor din afara Comunității și în care a fost acreditat verificatorul. Cu alte cuvinte, în primul rând este

necesar ca statul membru să prevadă înregistrarea organizațiilor din țări terțe, iar în al doilea rând trebuie să fie disponibili verificatori acreditați sau autorizați pentru efectuarea de verificări în țările terțe în care sunt situate amplasamentele incluse în procedura de înregistrare.

3. ÎNREGISTRAREA COLECTIVĂ LA NIVELUL UE – ÎNREGISTRAREA ORGANIZAȚIILOR CU AMPLASAMENTE MULTIPLE ÎN MAI MULTE STATE MEMBRE

3.1. Legislația aplicabilă și conformarea legală în statele membre ale UE

3.1.1. Organizațiile trebuie să respecte fără excepție dispozițiile legale naționale și de la nivelul UE aplicabile amplasamentelor incluse în înregistrarea în cadrul EMAS.

3.1.2. Conform anexei IV punctul B litera (g) din regulamentul EMAS, declarația de mediu a organizațiilor include o trimitere la cerințele legale aplicabile referitoare la mediu.

3.1.3. Pentru a furniza "materiale sau documente justificative care demonstrează respectarea cerințelor legale", după cum se menționează la articolul 4 alineatul (4) din regulamentul EMAS, organizația poate furniza declarații din partea autorităților competente de aplicare a legii care atestă că nu există dovezi de nerespectare și/sau că societatea comercială nu este implicată în proceduri relevante de asigurare a aplicării legii, acțiuni în justiție sau proceduri de reclamație. În cadrul procedurii de verificare, verificatorii controlează toate permisele sau autorizațiile de mediu aplicabile organizației sau orice alt tip de dovadă în conformitate cu sistemul juridic în vigoare în statul membru în care este situat amplasamentul.

3.2. Sarcinile organismelor competente

3.2.1. În cazul înregistrării colective la nivelul UE, determinarea organismului competent principal se face în funcție de localizarea sediului central sau a centrului de management al organizației (în această ordine).

3.2.2. În cazul înregistrării colective la nivelul UE, organismul competent principal cooperează numai cu toate organismele competente din statele membre în care sunt situate amplasamentele incluse în procedura de înregistrare colectivă.

3.2.3. Organismul competent principal este responsabil de înregistrare și va coordona procedura cu alte organisme competente.

Organismul competent principal nu înregistrează, suspendă, radiază sau reînnoiește înregistrarea unei organizații dacă organismul competent dintr-un alt stat membru, în care sunt situate amplasamente ale organizației incluse în înregistrare, nu este de acord cu înregistrarea, suspendarea, radierea sau reînnoirea (a se vedea punctele 3.4 și 3.6 din prezentul ghid). După cum se precizează la punctul 3.4.6, organismul competent principal poate decide, de asemenea, să efectueze o procedură de înregistrare colectivă cu un domeniu de aplicare mai redus (de exemplu, fără amplasamentul contestat).

3.2.4. Organismele competente își coordonează activitățile cu organismele de acreditare și de autorizare din statele membre, pentru a se asigura că atât autoritatea competentă cât și organismul de acreditare sau de autorizare sunt în măsură să își îndeplinească sarcinile în mod coordonat.

3.2.5. Forumul organismelor competente stabilește și aprobă principiile generale și procedurile specifice de coordonare între organismele competente, în termen de șase luni

de la adoptarea prezentului document de orientare. Acestea vor fi apoi înaintate spre adoptare în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 48 alineatul (2) și la articolul 49 alineatul (3) din regulamentul EMAS.

3.2.6. Forumul organismelor competente va elabora formulare standardizate în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene în vederea punerii în aplicare a "procedurilor de coordonare" menționate mai sus. Pentru a permite o comunicare eficientă, minimizând înțelegerea greșită din cauza dificultăților de ordin lingvistic, formularele standardizate vor fi formate în principal din căsuțe de bifat, cu un număr foarte restrâns de casete de "comentarii" care pot conține text liber. În eventualitatea unor litigii între organismele competente, trebuie păstrate dovezi scrise ale comunicărilor, precum scrisori, e-mailuri sau faxuri.

Formularele menționate anterior includ, ca anexă care poate fi actualizată, o listă a taxelor aplicabile privind toate statele membre.

3.3. Sarcinile verificatorilor acreditați sau autorizați

3.3.1. În capitolele V și VI din regulamentul EMAS se stabilesc normele generale aplicabile verificatorilor de mediu EMAS, atât în ceea ce privește acreditarea sau autorizarea acestora, cât și procedurile de verificare.

3.3.2. Verificarea sistemului de management de mediu și validarea declarației de mediu EMAS trebuie să se efectueze de către un vericator de mediu EMAS care este acreditat sau autorizat în domeniul de aplicare relevant în conformitate cu codurile NACE [2].

3.3.3. În cazul înregistrării unei organizații cu amplasamente și activități multiple, acreditarea vericatorului (vericatorilor) trebuie să acopere toate codurile NACE care corespund amplasamentelor și activităților organizației. Dacă un vericator nu este acreditat sau autorizat pentru toate codurile NACE corespunzătoare, este necesară participarea, în cooperare, a altor vericatori de mediu acreditați. Rămâne la latitudinea organizației care solicită înregistrarea să decidă dacă dorește să facă apel la mai mulți vericatori acreditați, luând în considerare articolul 4 din regulamentul EMAS. Pe lângă lipsa de vericatori acreditați pentru codurile NACE relevante, organizațiile pot avea și alte motive de a folosi mai mulți vericatori, cum ar fi experiența locală, cunoștințele lingvistice sau dorința de a combina verificarea EMAS cu certificarea în privința altor norme. Toți vericatorii care cooperează trebuie să semneze declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) din regulamentul EMAS, precum și declarația de mediu EMAS. Fiecare vericator participant este responsabil pentru rezultatul părții (părților) din verificare corespunzând propriului său domeniu de competență (care este asociat, în principal, cu anumite coduri NACE). Semnarea aceleiași declarații de către toți vericatorii permite organismului competent principal să identifice toți vericatorii participanți. Prin urmare, grație cooperării organismelor competente (care, la rândul lor, își coordonează activitățile cu organismele de acreditare și autorizare), organismul competent principal poate verifica dacă toți vericatorii participanți au respectat obligația de notificare prealabilă menționată la articolul 23 alineatul (2) din regulamentul EMAS. Aceasta permite, de asemenea, organismului competent principal să verifice dacă codurile NACE ale vericatorilor participanți corespund codurilor organizației în cauză.

3.3.4. Vericatorii de mediu acreditați sau autorizați într-un stat membru sunt autorizați să intervină în alte state membre. Vericatorii trimit o notificare organismului de acreditare sau

de autorizare din statul sau statele membre în care aceștia intenționează să intervină, cu cel puțin patru săptămâni înainte de începerea activităților.

3.3.5. Organismul de acreditare sau de autorizare care supraveghează verificatorul (verificatorii) care își desfășoară activitatea în statul său membru transmite, în cazul unor probleme/rezultate negative, un raport de supraveghere organismului competent din statul membru respectiv. Organismul competent transferă în acest caz raportul de supraveghere organismului competent principal care este responsabil de înregistrarea colectivă la nivelul UE.

3.3.6. Dacă un verificator constată o situație de neconformitate în timpul verificării efectuate în vederea primei înregistrări, acesta nu semnează declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) din regulamentul EMAS și nici declarația de mediu EMAS.

3.3.7. Dacă un verificator constată un caz de neconformitate în perioada de valabilitate a înregistrării sau în momentul reînnoirii, poate să raporteze organismului competent (principal) că organizația în cauză nu mai respectă cerințele EMAS. La reînnoirea înregistrării EMAS, verificatorul poate semna declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) și declarația de mediu EMAS actualizată numai în cazul în care organizația demonstrează că a luat măsuri (colaborând cu autoritățile de aplicare a legii) pentru a asigura restabilirea conformării legale. Dacă organizația nu inițiază suficiente măsuri pentru rezolvarea problemei de conformitate, verificatorul nu validează declarația actualizată și nu semnează declarația și declarația de mediu EMAS. Cu alte cuvinte, verificatorul de mediu EMAS semnează declarația și validează declarația de mediu EMAS doar în cazul unei conformități depline.

3.4. Procesul de înregistrare

3.4.1. Normele generale aplicabile înregistrării sunt stabilite în capitolele II, III și IV din regulamentul EMAS.

3.4.2. Organizația comunică într-un stadiu timpuriu cu verificatorul (verificatorii) și cu organismul competent principal pentru a clarifica problemele lingvistice cu privire la documentele necesare pentru înregistrare, ținând cont de dispozițiile articolului 5 alineatul (3) și ale anexei IV punctul D la regulamentul EMAS.

3.4.3. Organismul competent principal verifică informațiile conținute în cerere și comunică în această privință cu celelalte organisme competente implicate. Aceasta înseamnă că organismele competente în cauză informează organismul competent principal cu privire la validitatea informațiilor privind amplasamentele naționale implicate.

3.4.4. Organismele competente implicate verifică, prin intermediul organismelor de acreditare și de autorizare, pentru propriile state membre, dacă verificatorul (verificatorii) participant (participanți) la procedura de înregistrare este (sunt) acreditat (acreditați) sau autorizat (autorizați) pentru toate codurile NACE corespunzătoare procedurii de înregistrare. Aceasta implică și controlul de către autoritatea competentă al notificării verificatorului (verificatorilor), care trebuie să fie corectă și făcută la timp (cu cel puțin patru săptămâni înainte de fiecare verificare efectuată într-un stat membru), în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din regulamentul EMAS. Prin urmare, organismul competent trebuie să trimită organismului de acreditare sau de autorizare din statul său membru cel puțin un simplu mesaj indicând că anumite amplasamente urmează să fie înregistrate în urma activităților de verificare/validare desfășurate de verificatori din alte state membre. În cazul în care

competența verficatorului nu este aprobată de organismul de acreditare și de autorizare, acesta poate obliga verficatorul să respecte cerințele relevante sau poate informa organismul competent cu privire la această problemă. Eficacitatea activităților de supraveghere ar putea avea de suferit în lipsa acestei comunicări minime între organismele competente și organismele de acreditare și de autorizare, precum și între organismele competente și organismul competent principal.

3.4.5. Toate organismele competente implicate în procesul de înregistrare vor aplica procedurile naționale pentru a verifica, în cazul amplasamentelor din statul lor membru, respectarea regulamentului EMAS și vor informa organismul competent principal cu privire la decizia lor (poate fi înregistrat/nu poate fi înregistrat). În cazul unei decizii negative, organismul competent informează organismul competent principal în privința motivelor acesteia sub forma unei declarații. Deoarece această declarație este obligatorie, organismul competent principal poate fie să decidă oprirea procedurii de înregistrare colectivă până la îndeplinirea cerințelor regulamentului (caz în care niciun amplasament nu este înregistrat în cadrul EMAS), fie să informeze organizația că poate continua procedura de înregistrare colectivă fără amplasamentul contestat.

3.4.6. După luarea deciziei de înregistrare, organismul competent principal informează toate organismele naționale competente implicate, care la rândul lor își informează autoritățile de aplicare a legii.

Notă:

Comisia Europeană încurajează organismele competente implicate să își transmită reciproc datele de contact ale autorităților lor de aplicare a legii, pentru a facilita schimbul de informații între organismele competente și autoritățile de aplicare a legii, în eventualitatea în care acestea din urmă nu ar avea cunoștință de unele situații de neconformitate.

3.4.7. Monitorizarea conformării legale la nivel național este asigurată de autoritățile naționale de aplicare a legii și de verficatori în cadrul procedurii de verificare. Dacă aceste autorități descoperă o situație de neconformitate, trebuie să informeze organismul național competent, care la rândul său informează organismul competent principal.

3.4.8. Atunci când un organism competent din statul membru în care este situat un amplasament al organizației care solicită înregistrarea colectivă în cauză deține dovezi ale încălcării cerințelor legale aplicabile, plângeri sau orice alte informații relevante referitoare la îndeplinirea cerințelor privind înregistrarea, reînnoirea, suspendarea și radierea, acesta transmite fără întârziere organismului competent principal un raport de supraveghere care prezintă problema.

3.4.9. Unele state membre au obligația de a percepe taxe în conformitate cu legislația lor națională. Prin urmare, organismul competent principal nu este în măsură să ia decizii în privința taxelor stabilite în conformitate cu legislația altor state membre. Rolul organismului competent principal în materie de taxe se va limita la informarea organizației cu privire la valoarea totală și la taxele separate care trebuie să fie achitate organismelor naționale competente implicate în procedura de înregistrare. De asemenea, acesta va informa organizația că toate organismele competente în cauză percep taxele aferente pentru înregistrarea amplasamentelor naționale implicate într-o procedură de înregistrare colectivă, direct amplasamentelor naționale respective ale organizației solicitante.

Toate organismele competente în cauză informează organismul competent principal că taxele au fost într-adevăr plătite înainte de înregistrare, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) litera (d) din regulamentul EMAS.

Notă:

Comisia Europeană încurajează puternic statele membre să studieze toate posibilitățile de a reduce taxele aplicabile organizațiilor care solicită înregistrarea colectivă. În cazul înregistrării colective, doar organismul competent principal va avea cheltuieli administrative comparabile cu cele ale unei înregistrări normale, în timp ce organismele competente în cauză vor fi mai puțin implicate și, în consecință, vor avea costuri mai mici. Taxele mai mici vor spori atractivitatea sistemului EMAS și a înregistrării colective.

3.4.10. Toate organismele competente în cauză trebuie să solicite taxele aferente pentru înregistrarea amplasamentelor naționale implicate într-o procedură de înregistrare colectivă în mod direct amplasamentelor naționale respective ale organizației solicitante.

3.5. Organizații deja înregistrate

3.5.1. Dacă o organizație deja înregistrată decide să ceară o înregistrare colectivă la nivelul UE, organismul competent principal poate, la cererea organizației, să extindă domeniul de aplicare al înregistrării existente, păstrând astfel numărul existent în registrul național. Mențiunea trebuie să fie, de asemenea, înregistrată în registrul național cu noul număr de înregistrare. În aceste cazuri, toate celelalte organisme competente implicate, din statele membre în care organizația dispune de amplasamente înregistrate deja, se asigură că înregistrările existente vor fi înregistrate în registrele lor respective cu noul număr de înregistrare.

3.6. Radierea și suspendarea înregistrărilor

3.6.1. Normele generale de suspendare și radiere stabilite la articolul 15 din regulamentul EMAS se aplică prezentei proceduri specifice.

3.6.2. Orice plângere referitoare la o organizație înregistrată se notifică organismului competent principal.

3.6.3. Fiecare organism competent este responsabil de procedurile referitoare la amplasamentele organizației în statul membru respectiv. În caz că o organizație trebuie să fie suspendată sau radiată din registrul EMAS, organismul competent care cooperează transmite organismului competent principal o declarație în care își prezintă punctul de vedere. Aceasta înseamnă că autoritățile naționale competente eliberează numai declarații referitoare la amplasamentele lor naționale respective. În cazul în care o astfel de declarație confirmă faptul că un amplasament național nu poate fi înregistrat, organismul competent principal începe procedura de radiere sau suspendare, respectând cerințele articolului 15 din regulamentul EMAS. Înainte de a lua orice decizie finală privind radierea sau suspendarea organizației, organismul competent principal informează celelalte organisme competente implicate care cooperează, astfel încât acestea să cunoască motivele suspendării/radierii de către unul sau mai multe organisme competente. De asemenea, organismul competent principal informează sediul central sau centrul de management al organizației în privința deciziei luate și a motivelor pentru care se propune radierea sau suspendarea. Ulterior, organismul competent principal oferă organizației posibilitatea de a

decide dacă se radiază din registrul EMAS întreaga organizație sau dacă se elimină numai amplasamentele contestate din domeniul de aplicare al înregistrării colective.

3.6.4. Litigiile apărute între diferitele organisme naționale competente implicate în procedura de înregistrare colectivă sunt soluționate în cadrul forumului organismelor competente. Litigiile apărute între organismul competent principal și organizație sunt soluționate în conformitate cu legislația națională a țării în care este situat organismul competent principal. Litigiile apărute între organizație și diferitele organisme competente, de exemplu cu privire la situația de conformare legală a diferitelor amplasamente naționale incluse în procedura de înregistrare colectivă, sunt soluționate în conformitate cu legislația națională aplicabilă în statul membru în cauză. Litigiile sunt soluționate în conformitate cu dispozițiile articolului 15 din regulamentul EMAS.

3.6.5. În cazul în care nu se poate ajunge la un acord între organismele competente implicate în cadrul forumului organismelor competente, procedura de înregistrare se poate, eventual, desfășura în continuare, excluzând amplasamentele contestate.

3.7. Probleme lingvistice

3.7.1. Declarația de mediu EMAS și alte documente relevante sunt prezentate în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este situat organismul competent principal [articolul 5 alineatul (3)]. Mai mult, dacă o organizație prezintă o declarație de mediu colectivă cu informații privind amplasamentele individuale, aceste informații sunt prezentate și în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statelor membre în care sunt situate amplasamentele.

4. ÎNREGISTRAREA ORGANIZAȚIILOR DIN ȚĂRI TERȚE - ÎNREGISTRAREA ORGANIZAȚIILOR CU AMPLASAMENTE UNICE SAU MULTIPLE ÎN ȚĂRI TERȚE (CAZUL 2)

Înregistrarea în cadrul EMAS a unei organizații din țări terțe înseamnă înregistrarea în cadrul EMAS a unei organizații care își desfășoară activitatea într-una sau în mai multe țări terțe. În conformitate cu regulamentul EMAS, statele membre sunt libere să decidă dacă organismele lor naționale competente prevăd înregistrarea organizațiilor din țări terțe, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din regulamentul EMAS.

4.1. Legislația aplicabilă și conformarea legală în țările terțe

4.1.1. Organizațiile trebuie să respecte întotdeauna dispozițiile corespunzătoare ale legislației naționale a statelor terțe în care sunt situate amplasamentele incluse în înregistrarea în cadrul EMAS.

4.1.2. Pentru a se asigura menținerea obiectivelor înalte și a credibilității sistemului EMAS, este de dorit ca performanța ecologică a unei organizații dintr-o țară terță să atingă un nivel cât mai apropiat de nivelul pe care organizațiile din UE trebuie să îl atingă în conformitate cu legislația europeană și națională din domeniu. Prin urmare, este de dorit ca organizațiile din afara Comunității, pe lângă trimerile la cerințele naționale aplicabile în materie de mediu, să facă trimitere în declarația de mediu și la cerințele legale în materie de mediu aplicabile organizațiilor similare din statele membre în care acestea intenționează să depună o cerere de înregistrare [articolul 4 alineatul (4) din regulamentul EMAS]. Cerințele de mediu din această listă trebuie utilizate ca referință la stabilirea unor eventuale ținte suplimentare de

performanță mai ridicată, însă nu sunt obligatorii pentru evaluarea conformării legale a organizației.

4.1.3. Conform anexei IV punctul B litera (g) din regulamentul EMAS, declarația de mediu a organizațiilor trebuie să conțină o trimitere la cerințele legale aplicabile în materie de mediu la nivel național.

4.1.4. Pentru amplasamentele situate în țări terțe, documentele justificative menționate la articolul 4 alineatul (4) din regulamentul EMAS ar trebui, de preferință, să includă:

- declarații din partea autorităților de aplicare a legii din țările terțe, inclusiv informații privind permisele de mediu aplicabile organizației, care atestă că nu există dovezi de nerespectare și/sau că societatea comercială nu este implicată în proceduri de asigurare a aplicării legii, acțiuni în justiție sau proceduri de reclamație;

- în plus, declarația de mediu ar trebui, de preferință, să conțină și tabelele de corespondență între legislația națională a țării terțe și legislația în vigoare în țara în care organizația solicită înregistrarea, după cum se menționează la punctul 4.1.2.

4.2. Acreditarea și autorizarea în cadrul EMAS a organizațiilor din țări terțe

4.2.1. Statele membre decid dacă prevăd sau nu înregistrarea organizațiilor din țări terțe, în funcție de mijloacele și de procedurile operaționale de care dispun. În cazul afirmativ, statele membre se asigură că organismele lor naționale de acreditare sau de autorizare vor asigura acreditarea sau autorizarea verificatorilor de mediu pentru înregistrarea în cadrul EMAS a organizațiilor din țări terțe. Numai statele membre care acceptă principiul de "înregistrare a organizațiilor din țări terțe" sunt autorizate să înregistreze organizații care operează în țări terțe.

4.2.2. În cazul în care un stat membru decide să prevadă înregistrarea organizațiilor din țări terțe, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din regulamentul EMAS, posibilitatea de a obține o înregistrare din partea aceluși stat membru va depinde practic de disponibilitatea verificatorilor acreditați.

Eventualul vericator trebuie să fie acreditat în acel stat membru care prevede înregistrarea organizațiilor din țări terțe, pentru țara terță în cauză și pentru sectorul (sectoarele) economic(e) specific(e) implicat(e) (pe baza codurilor NACE) în cadrul unei anumite proceduri de înregistrare.

Precizări:

Aceasta înseamnă că vericatorul care va efectua verificarea într-o anumită țară terță trebuie să fie acreditat pentru respectiva țară terță de către organismul de acreditare și de autorizare din statul membru care prevede înregistrarea organizațiilor din țări terțe și în care organizația intenționează să se înregistreze.

4.2.3. Accreditarea sau autorizarea pe care vericatorii o pot obține pentru țările terțe trebuie să specifice pentru ce țări terțe este valabilă, astfel încât acordarea înregistrării să fie conformă cu dispozițiile articolului 22 alineatul (2) din regulamentul EMAS. Statele membre decid dacă emit certificate separate pentru fiecare țară terță sau dacă emit un certificat global de acreditare însoțit de un appendice geografic, conținând lista țărilor în care organismele de verificare sunt acreditate să funcționeze.

Precizări:

Ținând seama de articolul 22, "cerințe suplimentare pentru verificatorii de mediu care desfășoară activități în țări terțe", este clar că acreditarea/autorizarea pentru țări terțe nu poate fi decât o acreditare/autorizare suplimentară, care se adaugă acreditării/autorizării primare pentru Europa. Aceasta presupune că acreditarea/autorizarea pentru țări terțe se acordă ca o componentă suplimentară a acreditării/autorizării generale, având un anumit domeniu de aplicare și cerințe specifice. Prin urmare, acreditarea/autorizarea pentru țări terțe va trebui să includă acreditarea/autorizarea pentru unul din statele membre și pentru un anumit domeniu de aplicare.

Un verficator acreditat sau autorizat într-un stat membru este liber să desfășoare activități de verificare în alte state membre în conformitate cu articolul 24 din regulament.

4.3. Sarcinile organismului competent

4.3.1. Dacă un stat membru are mai mult de un organism competent, acesta desemnează organismul competent care acceptă cererile pentru înregistrări ale organismelor din țări terțe și care trebuie să fie identic cu organismul desemnat în conformitate cu punctul 5.3.1.

4.3.2. Cererea de înregistrare a organizațiilor din țări terțe cu amplasamente situate exclusiv în țări terțe se depune la orice organism competent desemnat în acest scop în statele membre care îndeplinesc următoarele condiții:

(a) statul membru prevede înregistrarea organizațiilor din țări terțe;

(b) sunt disponibili verificatori acreditați sau autorizați pentru efectuarea de verificări în țările terțe în care sunt situate amplasamentele incluse în înregistrare și care acoperă codurile NACE relevante (cu alte cuvinte, decizia de alegere a unui verficator determină statul membru de înregistrare și viceversa).

4.3.3. Organismele competente își coordonează activitățile cu organismele de acreditare și de autorizare din același stat membru pentru a se asigura că, atunci când statele membre prevăd înregistrarea organizațiilor din țări terțe, atât organismul competent cât și organismul de acreditare sau de autorizare sunt în măsură să își îndeplinească sarcinile în mod coordonat.

4.4. Sarcinile verficatorilor acreditați sau autorizați

4.4.1. În capitolele V și VI din regulamentul EMAS se stabilesc normele generale aplicabile verficatorilor de mediu EMAS, atât în ceea ce privește acreditarea sau autorizarea acestora, cât și în ceea ce privește procedurile de verificare.

4.4.2. Statele membre care permit înregistrarea organizațiilor din țări terțe trebuie să prevadă un sistem specific de acreditare sau autorizare a verficatorilor pentru țările terțe. Acreditarea sau autorizarea verficatorului va fi acordată per țară, ca supliment la acreditarea sau autorizarea generală, în conformitate cu specificațiile din prezenta secțiune.

4.4.3. Verficatorii trebuie să fie acreditați sau autorizați pentru toate codurile NACE corespunzătoare activităților organizației desfășurate în amplasamentele acesteia care trebuie incluse în procedura de înregistrare. Pentru că domeniul lor de activitate poate fi larg, organizațiile au posibilitatea de a utiliza mai mulți verficatori acreditați. În realitate, ar putea fi dificil, dacă nu chiar imposibil, să se desemneze un singur verficator pentru toate activitățile organizațiilor mari. Dacă un verficator nu este acreditat sau autorizat pentru toate codurile NACE relevante, acesta cooperează după caz cu alți verficatori de mediu. Rămâne la latitudinea organizației care solicită înregistrarea să decidă dacă dorește să facă apel la mai mulți verficatori acreditați/autorizați, luând în considerare articolul 4 din regulamentul

EMAS. Pe lângă lipsa de verificatori acreditați pentru codurile NACE relevante, organizațiile pot avea și alte motive de a folosi mai mulți verificatori, cum ar fi experiența locală, cunoștințele lingvistice sau dorința de a combina verificarea EMAS cu certificarea în privința altor norme.

4.4.4. Toți verificatorii care cooperează trebuie să semneze declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) din regulamentul EMAS, precum și declarația de mediu EMAS. Fiecare vericator participant este responsabil pentru rezultatul părții (părților) din verificare corespunzând propriului său domeniu de competență (care este asociat, în principal, cu anumite coduri NACE).

Semnarea aceleiași declarații de către toți verificatorii permite organismului competent să identifice toți verificatorii participanți. Prin urmare, grație cooperării organismelor de acreditare și autorizare, organismul competent poate verifica dacă toți verificatorii participanți au respectat obligația de notificare prealabilă prevăzută la articolul 23 alineatul (2) din regulamentul EMAS. Aceasta permite, de asemenea, organismului competent să verifice dacă codurile NACE ale vericatorilor participanți corespund codurilor organizației în cauză.

4.4.5. Verificatorii care doresc să își desfășoare activitatea în țări terțe trebuie să obțină o acreditare sau autorizare specifică pentru țara în cauză, ca supliment la acreditarea sau autorizarea generală, în conformitate cu specificațiile prevăzute în regulamentul EMAS. Aceasta înseamnă că verificatorii trebuie:

(a) să aibă o acreditare sau autorizare specifică, pentru codurile NACE aplicabile organizației;

(b) să cunoască și să înțeleagă actele cu putere de lege și actele administrative în materie de mediu din țara terță pentru care solicită acreditarea sau autorizarea;

(c) să cunoască și să înțeleagă limba oficială a țării terțe pentru care solicită acreditarea sau autorizarea.

4.4.6. În cadrul procedurii de verificare, verificatorii controlează toate permisele sau autorizațiile de mediu aplicabile organizației sau orice alt tip de dovadă în conformitate cu sistemul juridic în vigoare în statele acoperite de cerere.

4.4.7. Pe lângă sarcinile obișnuite, în țările terțe vericatorul efectuează, în special, o verificare aprofundată a conformării legale a organizației și a amplasamentelor sale incluse în procedura de înregistrare. Luând în considerare mai ales conținutul articolului 13 alineatul (2) litera (c) din regulamentul EMAS, verificatorii controlează dacă nu există dovezi de nerespectare referitoare la mediu. Verificatorii trebuie să utilizeze constatările autorităților de punere în aplicare a legislației, contactându-le pentru a obține informații detaliate cu privire la conformarea legală. Vericatorul trebuie să se declare convins pe baza probelor materiale primite, de exemplu ca urmare a unui raport scris din partea autorității competente de aplicare a legislației. Dacă nu se găsesc dovezi de nerespectare, acest lucru se consemnează în declarația vericatorului de mediu cu privire la activitățile de verificare și de validare (anexa VII la regulamentul EMAS). Această declarație trebuie semnată de către vericator. Vericatorul are obligația de a verifica dacă sunt respectate cerințele regulamentului EMAS prin intermediul tehnicilor de audit obișnuite, efectuate în conformitate cu regulamentul EMAS. Pentru a se asigura un nivel echivalent de calitate a înregistrării amplasamentelor din țări terțe față de amplasamentele similare din UE, vericatorul ar putea lua în considerare realizarea unei evaluări a riscurilor.

4.4.8. În conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (d) din regulamentul EMAS, verificatorul trebuie să controleze dacă nu există plângeri relevante din partea părților interesate sau dacă plângerile au fost soluționate în mod satisfăcător.

4.4.9. Statele membre care prevăd înregistrarea organizațiilor din țări terțe iau în considerare adoptarea unor măsuri de consolidare a procesului de acreditare pentru a se asigura că verificatorii acreditați pentru anumite țări terțe pot controla în cunoștință de cauză respectarea de către organizație a legislației naționale aplicabile în țara terță.

4.4.10. Statele membre care prevăd înregistrarea organizațiilor din țări terțe ar putea lua în considerare adoptarea de dispoziții specifice opționale, în vederea consolidării verificării conformării legale și a asigurării unei proceduri de înregistrare asemănătoare celei din UE. Statele membre pot, în special, lua în considerare posibilitatea de a încheia acorduri (acorduri bilaterale, memorandumuri de înțelegere etc.). Aceste acorduri ar putea include o procedură de comunicare privind conformarea legală între autoritatea de aplicare a legii din țara terță și statul membru, precum și privind modul de comunicare a încălcării cerințelor legale aplicabile către organismul competent din statul membru, pe parcursul perioadei cuprinse între înregistrarea inițială sau reînnoire și următoarea reînnoire.

4.4.11. Cu cel puțin șase săptămâni înainte de activitățile de verificare sau de validare desfășurate într-o țară terță, verificatorul de mediu notifică organismului de acreditare sau de autorizare din statul membru în care organizația în cauză intenționează să solicite înregistrarea sau este înregistrată informațiile privind acreditarea sau autorizația sa, precum și data și locul în care va avea loc verificarea sau validarea. De asemenea, poate fi informat organismul competent din statul membru în care se intenționează înmatricularea amplasamentelor.

4.4.12. Dacă un verificator constată o situație de nerespectare cu ocazia înregistrării, acesta nu semnează declarația de mediu EMAS și nici declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) din regulament.

4.4.13. Dacă un verificator constată un caz de neconformitate în perioada de valabilitate a înregistrării sau în momentul reînnoirii, poate să raporteze organismului competent că organizația în cauză nu mai respectă cerințele EMAS. În momentul reînnoirii, verificatorul poate semna declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) și declarația de mediu EMAS actualizată numai în cazul în care organizația demonstrează că a luat măsuri adecvate (colaborând cu autoritățile de aplicare a legii) pentru a asigura restabilirea conformării legale. Dacă organizația nu poate demonstra verificatorului că a luat suficiente măsuri pentru a restabili conformarea legală, verificatorul nu validează declarația actualizată și nu semnează nici declarația și nici declarația de mediu EMAS.

4.5. Procesul de înregistrare

4.5.1. Organizația comunică într-un stadiu timpuriu cu verificatorul (verificatorii) și cu organismul competent pentru a clarifica problemele lingvistice cu privire la documentele necesare pentru înregistrare, ținând cont de dispozițiile articolului 5 alineatul (3) și ale anexei IV punctul D la regulamentul EMAS.

4.5.2. Înainte de trimiterea cererii de înregistrare organismului competent, organizația furnizează verificatorului materialele sau documentele justificative descrise la punctul 4.1.4 din prezentul ghid, atestând că nu există dovezi de nerespectare a dispozițiilor legale aplicabile în materie de mediu.

4.5.3. După îndeplinirea cerințelor EMAS, în special a celor aplicabile procedurii de înregistrare prezentate în anexa II la regulament, și după validarea declarației de mediu EMAS de către un verficator acreditat sau autorizat, organizația trimite formularul de cerere și documentele aferente, inclusiv anexele VI și VII, organismului competent pentru înregistrare.

4.5.4. Organismul competent verifică informațiile conținute în cerere și comunică, în acest scop, cu organismul de acreditare sau de autorizare național.

4.5.5. Organismul de acreditare și de autorizare evaluează competența verficatorului de mediu ținând seama de elementele prevăzute la articolele 20, 21 și 22 din regulamentul EMAS. În cazul în care nu se aprobă competența verficatorului, organismul de acreditare și de autorizare poate obliga verficatorul să respecte cerințele relevante și poate informa organismul competent cu privire la această problemă. La rândul său, organismul competent comunică organismului de acreditare sau de autorizare cel puțin un simplu mesaj indicând că a fost primită o cerere și că anumite amplasamente din țări terțe urmează să fie înregistrate. După primirea acestui mesaj, organismul de acreditare și de autorizare comunică organismului competent constatările sale cu privire la verficatorul (verficatorii) implicat (implicați). Aceasta facilitează controlul final efectuat de organismul competent pentru a stabili dacă verficatorii implicați în procedura de înregistrare sunt acreditați sau autorizați pentru toate codurile NACE corespunzătoare procedurii de înregistrare. Eficacitatea activităților de supraveghere ar putea avea de suferit în lipsa acestei comunicări minime între organismul competent și organismul de acreditare și de autorizare.

4.5.6. Organismul competent însărcinat cu înregistrarea va coordona verificarea conformării legale pe baza informațiilor furnizate de organizație verficatorului. Organismul competent poate să verifice în mod direct conformarea legală contactând autoritățile de aplicare a legii din țările terțe doar în cazul în care statul membru a încheiat acorduri speciale cu țările terțe care îi permit să contacteze autoritățile de aplicare a legii din țările terțe. În caz contrar, organismul competent trebuie să se bazeze pe verficator și/sau organizație pentru a obține materiale sau documente justificative care demonstrează respectarea cerințelor legale aplicabile.

4.6. Radierea și suspendarea înregistrărilor

4.6.1. Organismul competent trebuie să respecte normele generale de suspendare și radiere stabilite de Regulamentul EMAS.

4.6.2. Orice plângere referitoare la o organizație înregistrată se notifică organismului competent.

4.6.3. Organizațiile din țări terțe interesate de înregistrarea în cadrul EMAS și care doresc să inițieze o procedură de înregistrare trebuie să accepte că organismul competent poate să solicite verficatorului, înainte de a lua o decizie, să controleze eventualele cauze de radiere sau suspendare existente în țara terță în care sunt situate amplasamentele. Organizația cooperează și răspunde la toate întrebările privind posibilele motive de suspendare și de radiere adresate de verficator sau de organismul competent. În plus, organizația trebuie să fie dispusă să suporte costurile activităților verficatorului în vederea clarificării situației.

4.6.4. Eventualele acorduri semnate între statul membru responsabil de înregistrare și țara terță ar putea include dispoziții specifice pentru a garanta faptul că autoritățile de aplicare a legii din țara terță supraveghează respectarea prevederilor legale și comunică activ eventualele încălcări organismului competent.

4.6.5. În toate situațiile, chiar și atunci când există astfel de acorduri, verficatorul este responsabil de verificarea conformării legale. Trebuie să se includă în verificarea conformării eventualele plângeri și cazuri de neconformitate care ar putea duce la radierea sau suspendarea înregistrării.

4.6.6. ONG-urile din țara terță ar putea fi consultate, constituind o sursă de informații. În orice caz, verficatorul raportează organismului competent toate informațiile relevante obținute în timpul procesului de verificare.

4.7. Probleme lingvistice

4.7.1. Declarația de mediu EMAS și alte documente relevante sunt prezentate, în scopul înregistrării, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este situat organismul competent [articolul 5 alineatul (3)]. Mai mult, dacă o organizație prezintă o declarație de mediu colectivă cu informații privind amplasamente individuale situate în diferite țări terțe, aceste informații sunt prezentate și în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale țărilor terțe în care sunt situate amplasamentele.

5. ÎNREGISTRAREA GLOBALĂ – ORGANIZAȚII CU AMPLASAMENTE MULTIPLE ÎN STATELE MEMBRE ȘI ÎN ȚĂRI TERȚE (CAZUL 3)

Înregistrarea globală în cadrul EMAS înseamnă înregistrarea unei organizații cu amplasamente multiple atât pe teritoriul UE, cât și în afara acestuia, care solicită o înregistrare unică, pentru toate amplasamentele sau o parte dintre ele, într-un stat membru care prevede înscrierea organizațiilor din țări terțe. Înregistrarea în cazul amplasamentelor multiple situate în statele membre și în țări terțe este o procedură complexă rezultată din combinarea celor două proceduri descrise deja, înregistrarea colectivă la nivelul UE și înregistrarea organizațiilor din țări terțe. Acest punct tratează aspectele care diferă față de cele prezentate la punctele 3 și 4 din prezentul ghid.

5.1. Legislația aplicabilă și conformarea legală în statele membre și în țările terțe

5.1.1. Organizațiile trebuie să respecte fără excepție dispozițiile legale naționale și de la nivelul UE aplicabile amplasamentelor incluse în înregistrarea în cadrul EMAS.

5.1.2. Pentru a se asigura menținerea obiectivelor înalte și a credibilității sistemului EMAS, este de dorit ca performanța ecologică a unei organizații dintr-o țară terță să atingă un nivel cât mai apropiat de nivelul pe care organizațiile din UE trebuie să îl atingă în conformitate cu legislația europeană și națională din domeniu. Prin urmare, este de dorit ca organizațiile cu amplasamente în afara Comunității, pe lângă trimiterea la cerințele naționale aplicabile în materie de mediu, să facă trimitere în declarația de mediu și la cerințele legale în materie de mediu aplicabile organizațiilor similare din statele membre în care acestea intenționează să depună o cerere de înregistrare [articolul 4 alineatul (4) din regulamentul EMAS]. Cerințele de mediu din această listă trebuie utilizate ca referință la stabilirea unor ținte suplimentare de performanță mai ridicată, însă nu sunt relevante pentru evaluarea conformării legale a organizației.

5.1.3. Pentru amplasamentele situate în țări terțe, documentele justificative menționate la articolul 4 alineatul (4) din regulament trebuie să includă:

- declarații din partea autorităților de aplicare a legii din țările terțe, inclusiv informații privind permisele de mediu aplicabile organizației, care atestă că nu există dovezi de nerespectare

și/sau că societatea comercială nu este implicată în proceduri de asigurare a aplicării legii, acțiuni în justiție sau proceduri de reclamație;

- în plus, declarația de mediu ar trebui, de preferință, să conțină și tabelele de corespondență între legislația națională a țării terțe și legislația în vigoare în țara în care organizația solicită înregistrarea, după cum se menționează la punctul 5.1.2.

5.2. Acreditarea și autorizarea

5.2.1. Se aplică dispozițiile prezentate la punctul 4.2 în privința acreditării și a autorizării în cadrul EMAS a organizațiilor din țări terțe.

5.3. Sarcinile organismelor competente

5.3.1. Dacă un stat membru are mai mult de un organism competent, acesta desemnează organismul competent care acceptă cererile pentru înregistrări globale și care trebuie să fie identic cu organismul desemnat în conformitate cu punctul 4.3.1.

5.3.2. Cererea de înregistrare globală, din partea organizațiilor cu amplasamente situate în statele membre ale UE și în țări terțe, se depune la orice organism competent desemnat în acest scop într-unul din statele membre care îndeplinesc următoarele condiții:

(a) statul membru prevede înregistrarea organizațiilor din afara UE;

(b) sunt disponibili verificali acreditați sau autorizați pentru efectuarea de verificări în țările terțe în care sunt situate amplasamentele incluse în înregistrare, iar acreditarea sau autorizația acestor verificali acoperă codurile NACE relevante.

5.3.3. Determinarea statului membru în care va fi situat organismul competent responsabil de această procedură se face pe baza condițiilor de mai jos, în următoarea ordine de preferințe:

(1) atunci când sediul central al organizației este situat într-un stat membru care prevede înscrierea organizațiilor din țări terțe, cererea se depune la organismul competent din acel stat membru;

(2) în cazul în care sediul central al organizației nu este situat într-un stat membru care prevede înscrierea organizațiilor din țări terțe, dar organizația are un centru de management într-un astfel de stat, cererea se depune la organismul competent din acel stat membru;

(3) dacă organizația care solicită înregistrarea globală nu are nici sediul central și nici un centru de management într-un stat membru care prevede înscrierea organizațiilor din țări terțe, organizația trebuie să înființeze un centru de management ad hoc într-un stat membru care prevede înscrierea organizațiilor din țări terțe, iar cererea se depune la organismul competent din acel stat membru.

5.3.4. Dacă cererea vizează mai mult de un stat membru, trebuie să se utilizeze procedura de coordonare a organismelor competente implicate, stabilită la punctul 3.2. Organismul competent în cauză va acționa ca organism competent principal în privința aspectelor referitoare la procedura colectivă la nivelul UE.

5.4. Sarcinile verificalor acreditați sau autorizați

5.4.1. În capitolele V și VI din regulamentul EMAS se stabilesc normele generale aplicabile verificalor de mediu EMAS, atât în ceea ce privește acreditarea sau autorizarea acestora, cât și procedurile de verificare.

5.4.2. Statele membre care permit înregistrarea organizațiilor din țări terțe trebuie să prevadă un sistem specific de acreditare sau autorizare a verificalor pentru țările terțe.

Accreditarea sau autorizarea verficatorului va fi acordată per țară, ca supliment la acreditarea sau autorizarea generală, în conformitate cu specificațiile din prezenta secțiune.

5.4.3. În cazul înregistrării globale a unei organizații cu amplasamente și activități multiple, acreditarea verficatorului (verficatorilor) trebuie să acopere toate codurile NACE care corespund amplasamentelor și activităților organizației. Pentru amplasamentele situate în țări terțe, verficatorii trebuie să fie acreditați sau autorizați pentru toate țările terțe și pentru toate codurile NACE corespunzătoare tuturor amplasamentelor implicate în înregistrarea globală din statul membru în care organizația intenționează să depună cererea de înregistrare. Pentru că domeniul lor de activitate poate fi larg, organizațiile au posibilitatea de a utiliza mai mulți verficatori acreditați. În realitate, ar putea fi dificil, dacă nu chiar imposibil, să se desemneze un singur verficator pentru toate activitățile organizațiilor mari. Dacă un verficator nu este acreditat sau autorizat pentru toate codurile NACE și țările relevante, acesta cooperează după caz cu alți verficatori de mediu acreditați. Rămâne la latitudinea organizației care solicită înregistrarea să decidă dacă dorește să facă apel la mai mulți verficatori acreditați/autorizați, luând în considerare articolul 4 din regulamentul EMAS. Pe lângă lipsa de verficatori acreditați pentru codurile NACE relevante, organizațiile pot avea și alte motive de a folosi mai mulți verficatori, cum ar fi experiența locală, cunoștințele lingvistice sau dorința de a combina verificarea EMAS cu certificarea în privința altor norme.

5.4.4. Toți verficatorii care cooperează trebuie să semneze declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) din regulamentul EMAS, precum și declarația de mediu EMAS. Fiecare verficator participant este responsabil pentru rezultatul părții (părților) din verificare corespunzând propriului său domeniu de competență (care este asociat, în principal, cu anumite coduri NACE). Semnarea aceleiași declarații de către toți verficatorii permite organismului competent principal să identifice toți verficatorii participanți. Prin urmare, grație cooperării organismelor competente (care, la rândul lor, își coordonează activitățile cu organismele de acreditare și autorizare), organismul competent principal poate verifica dacă toți verficatorii participanți au respectat obligația de notificare prealabilă menționată la articolul 23 alineatul (2) din regulamentul EMAS. Aceasta permite, de asemenea, organismului competent principal să verifice dacă codurile NACE ale verficatorilor participanți corespund codurilor organizației în cauză.

5.4.5. Verficatorii care doresc să își desfășoare activitatea în țări terțe trebuie să obțină o acreditare sau autorizare specifică pentru țara în cauză, ca supliment la acreditarea sau autorizarea generală, în conformitate cu specificațiile prevăzute în regulamentul EMAS. Aceasta înseamnă că verficatorii trebuie:

- (a) să aibă o acreditare sau autorizare specifică, pentru codurile NACE aplicabile organizației în cauză;
- (b) să cunoască și să înțeleagă actele cu putere de lege și actele administrative în materie de mediu din țara terță pentru care solicită acreditarea sau autorizarea;
- (c) să cunoască și să înțeleagă limba oficială a țării terțe pentru care solicită acreditarea sau autorizarea.

5.4.6. În cadrul procedurii de verificare, verficatorii controlează toate permisele sau autorizațiile de mediu aplicabile organizației sau orice alt tip de dovadă în conformitate cu sistemul juridic în vigoare în statele acoperite de cerere.

5.4.7. Pe lângă sarcinile obișnuite, în țările terțe verficatorul efectuează, în special, o verificare aprofundată a conformării legale a organizației și a amplasamentelor sale incluse în procedura de înregistrare. Luând în considerare mai ales conținutul articolului 13 alineatul

(2) litera (c) din regulamentul EMAS, verificatorii controlează dacă nu există dovezi de nerespectare referitoare la mediu. Verificatorii trebuie să utilizeze constatările autorităților de punere în aplicare a legislației, contactându-le pentru a obține informații detaliate cu privire la conformarea legală. Verificatorul trebuie să se declare convins pe baza probelor materiale primite, de exemplu ca urmare a unui raport scris din partea autorității competente de aplicare a legislației. Dacă nu se găsesc dovezi de nerespectare, acest lucru se consemnează în declarația verificatorului de mediu cu privire la activitățile de verificare și de validare (anexa VII la regulamentul EMAS). Această declarație trebuie semnată de către verificator. Verificatorul are obligația de a verifica dacă sunt respectate cerințele regulamentului EMAS prin intermediul tehnicilor de audit obișnuite. Pentru a se asigura un nivel echivalent de calitate pentru amplasamentele din țări terțe și amplasamentele din UE implicate în înregistrare, verificatorul ar putea lua în considerare realizarea unei evaluări a riscurilor.

5.4.8. În conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (d) din regulamentul EMAS, verificatorul trebuie să controleze dacă nu există plângeri relevante din partea părților interesate sau dacă plângerile au fost soluționate în mod satisfăcător.

5.4.9. Statele membre care prevăd înregistrarea organizațiilor din țări terțe (și prin urmare și înregistrarea globală) iau în considerare adoptarea unor măsuri de consolidare a procesului de acreditare pentru a se asigura că verificatorii acreditați pentru anumite țări terțe pot controla în cunoștință de cauză respectarea de către organizație a legislației naționale aplicabile în țara terță.

5.4.10. Statele membre care prevăd înregistrarea globală ar putea lua în considerare adoptarea de dispoziții specifice opționale, în vederea consolidării verificării conformării legale și a asigurării unei proceduri de înregistrare asemănătoare celei din UE. Statele membre pot, în special, lua în considerare posibilitatea de a încheia acorduri (acorduri bilaterale, memorandumuri de înțelegere etc.). Aceste acorduri ar putea include o procedură de comunicare privind conformarea legală între autoritatea de aplicare a legii din țara terță și statul membru, precum și privind modul de comunicare a încălcării cerințelor legale aplicabile către organismul competent din statul membru, pe parcursul perioadei cuprinse între înregistrarea inițială sau reînnoire și următoarea reînnoire.

5.4.11. Cu cel puțin șase săptămâni înainte de activitățile de verificare sau de validare desfășurate într-o țară terță, verificatorul de mediu notifică organismului de acreditare sau de autorizare din statul membru în care organizația în cauză intenționează să solicite înregistrarea sau este înregistrată informațiile privind acreditarea sau autorizația sa, precum și data și locul în care va avea loc verificarea sau validarea. În plus, verificatorii au obligația de a notifica detalii privind acreditarea sau autorizația lor tuturor organismelor de acreditare sau de autorizare din statele membre în care sunt situate amplasamentele în cauză.

5.4.12. Dacă un verificator constată o situație de nerespectare cu ocazia înregistrării, acesta nu semnează declarația de mediu EMAS și nici declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) din regulament.

5.4.13. Dacă un verificator constată un caz de neconformitate în perioada de valabilitate a înregistrării sau în momentul reînnoirii, poate să raporteze organismului competent că organizația în cauză nu mai respectă cerințele EMAS. În momentul reînnoirii, verificatorul poate semna declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) și declarația de mediu EMAS actualizată numai în cazul în care organizația demonstrează că a luat măsuri adecvate (colaborând cu autoritățile de aplicare a legii) pentru a asigura restabilirea conformării

legale. Dacă organizația nu poate demonstra verficatorului că a luat suficiente măsuri pentru a restabili conformarea legală, acesta nu validează declarația actualizată și nu semnează nici declarația și nici declarația de mediu EMAS.

5.5. Procesul de înregistrare

5.5.1. Organizația comunică într-un stadiu timpuriu cu verficatorul (verficatorii) și cu organismul competent pentru a clarifica problemele lingvistice cu privire la documentele necesare pentru înregistrare, ținând cont de dispozițiile articolului 5 alineatul (3) și ale anexei IV punctul D la regulamentul EMAS.

5.5.2. Organizația furnizează probe materiale care atestă conformarea legală a acesteia, prezentată la punctul 5.1.3.

5.5.3. După îndeplinirea cerințelor EMAS, în special a celor aplicabile procedurii de înregistrare prezentate în anexa II la regulament, și după validarea declarației de mediu EMAS de către un verficator acreditat sau autorizat, organizația trimite formularul de cerere și documentele aferente, inclusiv anexele VI și VII, organismului competent (principal) pentru înregistrare.

5.5.4. Organismul competent responsabil cu înregistrarea verifică informațiile conținute în cerere și comunică, în acest scop, cu organismele de acreditare sau de autorizare naționale și, dacă este cazul, cu celelalte organisme competente implicate. Dacă este necesar, verficatorul responsabil poate fi implicat, de asemenea, în schimbul de informații. Se poate opta pentru scrisori, e-mailuri sau faxuri, dar trebuie păstrate dovezi scrise ale comunicărilor.

5.5.5. Organismele de acreditare și de autorizare din toate statele membre implicate evaluează competența verficatorului de mediu ținând seama de elementele prevăzute la articolele 20, 21 și 22 din regulamentul EMAS. În cazul în care nu se aprobă competența verficatorului, organismul de acreditare și de autorizare poate obliga verficatorul să respecte cerințele relevante și poate informa organismul competent național cu privire la această problemă. La rândul său, organismul competent comunică organismului de acreditare sau de autorizare cel puțin un simplu mesaj indicând că a fost primită o cerere și că anumite amplasamente urmează să fie înregistrate. După primirea acestui mesaj, organismul de acreditare și de autorizare comunică organismului competent național constatările sale cu privire la verficatorul (verficatorii) implicat (implicați). Toate organismele naționale competente implicate, la rândul lor, comunică aceasta organismului competent principal. Aceasta facilitează controlul final efectuat de organismele competente implicate și de organismul competent principal pentru a stabili dacă verficatorii implicați în procedura de înregistrare sunt acreditați sau autorizați pentru toate codurile NACE corespunzătoare procedurii de înregistrare. Eficacitatea activităților de supraveghere ar putea avea de suferit în lipsa acestei comunicări minime între organismele competente și organismele de acreditare și de autorizare.

5.5.6. Organismul competent însărcinat cu înregistrarea va coordona verificarea conformării legale pe baza informațiilor furnizate de organizație verficatorului. Organismul competent poate să verifice în mod direct conformarea legală contactând autoritățile de aplicare a legii din țările terțe doar în cazul în care statul membru a încheiat acorduri speciale cu țările terțe care îi permit să contacteze autoritățile de aplicare a legii din țările terțe. În caz contrar, organismul competent trebuie să se bazeze pe verficator și/sau organizație pentru a obține materiale sau documente justificative care demonstrează respectarea cerințelor legale aplicabile.

5.5.7. Dacă este cazul, după luarea deciziei de înregistrare, organismul competent principal informează toate organismele naționale competente implicate, care la rândul lor își informează autoritățile de aplicare a legii.

5.5.8. În cazul în care mai multe organisme competente participă la o procedură de înregistrare, se vor aplica condițiile privind taxele prezentate la punctul 3.4.

5.6. Radierea și suspendarea înregistrărilor

5.6.1. Organismul competent trebuie să respecte normele generale de suspendare și radiere stabilite de Regulamentul EMAS.

5.6.2. Orice plângere referitoare la o organizație înregistrată se notifică organismului competent.

5.6.3. Organizațiile din țări terțe interesate de înregistrarea în cadrul EMAS și care doresc să inițieze o procedură de înregistrare trebuie să accepte că organismele competente pot să solicite verficatorului, înainte de a lua o decizie, să controleze eventualele cauze de radiere sau suspendare existente în țara terță în care sunt situate amplasamentele. Organizația cooperează și răspunde la toate întrebările privind posibilele motive de suspendare și de radiere adresate de verficator sau de organismul competent. În plus, organizația trebuie să fie dispusă să suporte costurile activităților verficatorului în vederea clarificării situației.

5.6.4. În toate situațiile, chiar și atunci când există astfel de acorduri, verficatorul este responsabil de verificarea conformării legale. Trebuie să se includă în verificarea conformării eventualele plângeri și cazuri de neconformitate care ar putea duce la radierea sau suspendarea înregistrării.

5.6.5. ONG-urile din țara terță respectivă ar putea fi consultate, constituind o sursă de informații. În orice caz, verficatorul raportează organismului competent toate informațiile relevante obținute în timpul procesului de verificare.

5.7. Probleme lingvistice

5.7.1. Declarația de mediu EMAS și alte documente relevante sunt prezentate în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este situat organismul competent principal [articolul 5 alineatul (3)]. Mai mult, dacă o organizație prezintă o declarație de mediu colectivă cu informații privind amplasamentele individuale, informațiile referitoare la amplasamentele din UE sunt prezentate în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statelor membre în care sunt situate amplasamentele, iar informațiile referitoare la amplasamentele situate în țări terțe sunt prezentate, de preferință, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale țărilor terțe respective.

[1] Regulamentul (CE) nr. 1221/2009.

[2] Stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domeniul statistice specifice (JO L 393, 30.12.2006, p.1).
